

1.

Amiért e könyvet írtam

E könyv megírásával remélem, elértem hogy az új szolgálni vágyó fiatal híveknek legyen miből tanulniuk, határozottan kimondottak által, hogy fenéken billentse azokat akik ülnek a babérjaikon, némelyeket pedig, hogy emlékeztessenem arra, valójában milyen gazdagok. Ez a könyv körülbelül tíz évig gondolati stádiumban volt és ebből kilenc halogatással telt.

Egy napon egy kedves hölgy várt rám egy Biblia óra után és egyszerűen azt mondta, „Egy könyv van benned”. Hogy mi volt a reakcióm? Megzavarodtam. Senkinek, ismét kiemelem, senkinek sem volt tudomása arról, hogy segédlelkipásztoroknak szóló könyv megírásán gondolkodtam. E beszélgetést követően úgy tűnt emberek hada bombázott folyamatosan hasonló gondolatokkal. Megemlítették, hogy mekkora szükség lenne valamire írott formában, erről a témáról.

Egy alkalommal egy fiatal ember követett mindenhova, miközben a gyülekezeti épületet zártam be. Ez új év várás után volt hajnali 1 körül és addig nem volt hajlandó elmenni, még el nem mondta, hogy mekkora szükség lenne egy ilyen típusú könyvre. Arra az elhatározásra jutottam, hogy valakinek magára kell vállalnia azt a felelősséget, hogy foglalkozzon azokkal a gyakori hibákkal, melyek azokat a cselekedeteket, feladatokat, gondolatokat és felelőségeket követi, melyek egy segédlelkipásztor tevékenysége során előfordulhatnak. Mivel magam is évek óta az voltam és ez idő alatt egy sereg segédlelkipásztort figyelhettem meg, kezdtem látni a szolgálok páncélzatának gyenge pontjait és repedéseit.

Vedd észre, hogy ez nem kezelési útmutatónak lett szánva. Egyszerűen csak feljegyzése azoknak a megfigyeléseknek, melyeket a következő személyek végeztek; a hívek közössége, a lelkipásztorok, a segédlelkipásztorok, a pogányok, a meg nem tért személyek, és mindezeket túl az az ember aki egyike a három legfontosabb embernek az életemben, a jelenlegi lelkipásztorom.

2.

A segéd lelkipásztor

A legéletszerűbb definíciója a segédlelkipásztor szerepének az Ószövetségben Józsué és Mózes illetve az Újszövetségben Timóteus és Pál közötti kapcsolatban látható. A korinthusiakhoz írott első levele 12:18 „Márpedig az Isten rendezte el a tagokat a testben, egyenként mindegyiket, ahogyan akarta.”(magy. Bibl.Társ.ford.)

A szótár úgy jellemzi a segédlelkipásztort mint aki erősítést ad, felemel, és támogatja a másikat. A segéd, definíciójánál fogva, olyan személy aki követi a másikat. A gyülekezetben, a segédlelkipásztor feladata, hogy elvégezze mindazokat a dolgokat, amiket a lelki pásztor nem tud. Ezt nem feledve, a segéd lelkipásztornak olyan személynek kell lennie aki kezdeményező. Az igazi segédet nem fogod azon kapni, hogy kifogásait sorolja; „Oh, nem tudtam.”, „Nekem senki sem mondta.”, vagy „Ha tudtam volna, megtettem volna.”. Ezek gyenge kifogások azok számára akik kifogásokat keresnek az ostobaságukra. A lényeg, hogy: **gondolkozz, tartsd nyitva a szemed, és cselekedj.**

A kezdeményező egy olyan személy akit nem kell irányítani, vagy pedig halvány célzásokkal ellátni, hogy minek kell megtörténnie, vagy mi az ami elvégezhető. Ő olyan valaki aki képes egyedül nekilátni és elvégezni dolgokat. Fontos megértenünk azonban, hogy a kezdeményező egy olyan személy, aki sok hibát és butaságot fog elkövetni. Azonban azt is meg kell értenünk, hogy csak az a személy követ el hibát aki valóban tesz is valamit. Mint segéd, túl fogsz lépni a hatáskörödön. Amint szolgálsz kikerülsz majd a lövészárkodból és olyan területekre jutsz ahova nem tartozol, itt nagyon gyorsan rájössz majd, hogy vissza kell vonulnod. Miután rajtakaptak rá fogsz jönni, van-e benned büszkeség, illetve mennyi alázat és taníthatóság lakozik benned. Ha pontosan megtudod mit kell tenned, ne tégy kevesebbet, és ne aggódj hogy túl sokat teszel.

Az egyik legfélrevezetőbb dolog a szolgálatról munkaköri leírásként gondolkodni. Amint egy fiatal segédlelkipásztor is azt mondta nekem: ”Adhatsz nekem nyolc órányi munkát és én három alatt elvégzem. Azután leülök és lazítok.” Ha tudod mi az amit tőled elvárnak, tedd mintha az Úrnak tennéd. Ne várd emberek vállveregetését, túlzott dicséretét. Ezek olyan szemét dolgok melyeket a világ arra használ, hogy rávegyen valakit, munkája elvégzésére. A Máté 6:5-ben el lett mondva nekünk: „És mikor imádkozol, ne légy olyan mint a képmutatók”. Ha azt várod, hogy vállon veressenek, vagy megdicsérjenek amikor szolgálsz, amint teszik ez lesz a jutalmad.

Mert mindenki a maga hasznát keresi, nem pedig Jézus Krisztusét. Ószinte segédlelkipásztort találni, ritkán lehet. A Filippi 2:19-21 Pál mondta: „Remélem az Úr Jézusban, hogy Timóteust hamarosan elküldhetem hozzátok,

hogy én is megnyugodjam, miután megtudtam: mi van veletek. Mert nincs mellettem hozzá hasonló lelkületű, aki olyan őszintén törődne ügyeitekkel; mert mindenki a maga dolgaival törődik, nem pedig a Krisztus Jézuséval.” Hű ez mennyire komoly. Még Pál sem tudott egynél több jó segídet találni. És ezzel nem azt szeretném mondani, hogy sokan nem kezdik jól, első nekifutásra. A legtöbb segédlelkipásztor az első hat hónapban izgága, buzgó. Nyitottak bármire. Korán ott vannak, és hajlandóak sokáig maradni. Néha, csodák csodájára, önként jelentkeznek, hogy tovább maradnak. Futnak a csomagokért, melyeket hölgyek hoznak a gyülekezet épületébe, egy szempillantás alatt kikotorják a szemeteseket az irodákban, és nem gondolják, hogy ez egy nagy dolog lenne. De ismét mondom ez az első hat hónapban van így, az ún. próbaidőben. Ha hozzáadsz egy kis időt ehhez, akkor meglátod, hogy megindulnak a lejtőn lefelé. Egyre kevesebbet tesznek, mert megtanulják a rendszert. Megtanulják, mi az amivel még megúszhatják, mi a megengedett és mi nem. Hét, nyolc hónap után a teendőiket saját kényelmük szerint módosítják. Felhívják a titkárnőjüket, hogy hívják fel és töröljék a találkozókát mert nem tudják teljesíteni. Ennek az eredménye az, hogy a titkárnők hallgatják meg azoknak sérült embereknek a nagyon komoly problémáit, akik segítségre számítottak a találkozón. Az emberek szükségletei utolsókká válnak. Az egészben a legszégeyenteljesebb az amikor utánnanézel és kinyomozod azokat akik „módosítják” vagy átalakítják a napjaikat, rádöbbenesz, hogy az új autójukat kellett elvinniük javítani, mielőtt még lejárna a garanciális szervíz, vagy a nagybácsit kellett elvinni a reptérre, és így tovább a végtelenségig.

Megtanulták a rendszert. Így is kezdték? Nem. Miért jutottak ide? Mert lusták. És szomorú, de ha egyszer rájöttek mi az a minimális amivel átvészkelhetik, mi az a legkevesebb amit meg kell tenniük ehhez, akkor már majdnem túlkéső jelezni nekik a hibájukat. Csak ha rájuk ijesztesz, hogy kirugod őket, vagy fizetés csökkentéssel fenyegetsz, csak ez ébresztheti fel őket. Még a leghatározottabb feddés is időpazarlás. A pénzedért egy rövid távú növekedést kapsz. A dolgok megváltoznak két napra, vagy két hétre de később a dolgok visszakerülnek a régi kerékvágásba. Ezt a megfigyelést nem könnyelműsködtem el. Ez a segédlelkipásztorok több évi megfigyelésén alapszik.

Csak egyetlen gyógyír van erre a szomorú helyzetre. Teljes mértékben szükséges, hogy segédlelkipásztorként bátorítsd magad az a Úrban. A gyülekezetbe érkezz meg korán. Meg fogsz lepődni, azon amit találsz. Ahhoz, hogy valaki megértse mi a követelmény egy segédlelkipásztortól, ahhoz egy folyamatosan fennálló taníthatóságra van szükség. A segédlelkipásztor nem reggel 7-től du. 3.-ig dolgozik. Néhány pásztor az elfoglaltságáról híres, de ha megfigyeled azzal elfoglaltak, hogy kommentárokat vagy szoftvereket hasonlítanak össze a legújabb számítógépes játékszerükön. Körbe állnak és fociról beszélgetnek miközben emberek várnak rájuk akikkel foglalkozni kell. Úgy tűnnek mintha egyáltalán nem érdekelné őket hiszen a hat havi próbaidőn

már túl vannak. A titkárnők (akik a személyzet valódi harcosai) megkérdezik, hogy elérhető e bárki, hogy szolgáljon az a személy felé aki éppen akkor lépett be. Láttam olyan helyzetet amikor négy pásztor(*ezalatt segédek is érti) állt és beszélgetett. Egymásra néztek és lehet, hogy a negyedik azt mondja; „én szívesen megteszem”. Az ilyen hozzáállást nehéz megérteni.

Egy másik gyakori verem, melybe a segédlelkipásztorok belesnek az az emberek kedvében járás. A leglenyűgözőbb figyelni a mozgást és a beszédet amikor a viccelődő fiúk előre mennek, mert a vezető lelkipásztor megérkezett. Iszonyatosan nem érdekli őket, hogy egy átlagember vagy Isten mit gondol róluk, de az biztos, hogy nem akarják, hogy a vezető lelkipásztor rosszat gondoljon róluk. Ha az ilyen pásztoroknak akik így körben állnak, bármit is mondasz, felháborodottá válnak. Hirtelen elkezdenek viccelődni, nagyon bőbeszédűekké és szószátyárokká válnak. Bármit megragadnak, hogy a figyelmet eltereljék magukról. Szégyellik magukat és hát, ez így jó. Valaki rávilágított nekik arra, hogy azért vannak itt, hogy szolgáljanak, nem pedig azért, hogy álldogáljanak és magukban örüljenek. Az nem jó ha valakinek el kell mondania egy segédlelkipásztornak, hogy mozduljon. Ezen a ponton ezek a „szolgák” felháborodottakká válnak és kifordulnak önmagukból. Miért? Főleg azért, mert emlékeztetve lettek, hogy lejjeb kell ereszkedniük, és a lenti sorokba ülniük. A saját személyiségük fel fuvalkodottságában, magukat már csak újságok címlapján látva, kezdték elhinni, hogy ők valóban Valakik. Persze ezt tagadni fogják. Amit **tesznek** az nem összeegyeztethető azzal amit **mondanak**.

Nem kell zseninek lenni ahhoz, hogy megtaláld a módját annak, hogy valódi szolgáló légy. Csörögnek a telefonok, ki kell vinni a szemetet, a szőnyeget fel kell porszívózni, a világítást le vagy fel kell kapcsolni, a gyülekezeti épületet bezárni, a mellékhelyiségeket ki kell takarítani. De szomorú, hogy a gondolkodás módja a következő: „vegyünk fel valakit, hogy ezt tegye.” A tény az, hogy a szoba már tele van „alkalmazottakkal”. A pásztorok nem szolgák, hanem alkalmazottak.

Az emberek a gyülekezetből fizetik a terheket, beleértve a segédlelkipásztorok fizetését is. Ezeket az embereket úgy kell szolgálni, mint ahogyan Jézus Krisztus szolgálta őket. Semmivel sem kevésbé.

3. Hozzávalók

Beszéljünk azokról a hozzávalókról amik kellenek a második ember elkészítéséhez. A segédlelkipásztor azért van ott, hogy támogassa a vezetőlelkipásztort, teljes mértékben, végig, morgolódás nélkül. A segéd azért van, hogy hallgassa a feladatokat és utalásokat kíváncsian. A szükséglet lehet we tisztítás és lehet bibliaóra megtartása, ott vannak és segítenek. Kinek kell segítenie a segédlelkipásztornak? Bárkinek. A segédnek nincs „időbeosztása”. Nem tagja a „pásztori körnek”. Mint segéd nem vagy a vezető lelkipásztor legjobb haverja. Akkor hagyhatod el az épületed, ha már gondoskodtál minden szükségletről, és minden feladat el lett végezve. Ez gyakran azt jelenti, hogy a gyülekezetet sokkal később hagyod el ahhoz képest hogy a pásztor mikor ment haza. Timóteusnak kell lenned. Olyan személynek aki nem a saját hasznát keresi hanem Jézus Krisztusét.

Elérhetőnek kell lenned. Az, hogy Isten milyen embert választ, nincs lekorlátozva azokra akik Keresztény főiskolát, vagy teológiát végeztek. Ami azt illeti, Isten használni tud teljesen eltérő végzettségi háttérű embereket. Pál magas végzettséggel rendelkezett, de Isten arra választotta őt hogy egy egyszerű üzenetet osszon meg. Amint ő is mondta az 1. Korinthus 1:17-ben: „Mert nem azért küldött engem a Krisztus, hogy kereszteljek, hanem hogy az evangéliumot hirdesse; de nem szólásban való bölcsességgel, hogy a Krisztus keresztje hiábavaló ne legyen.” Pál képzett ember volt, Isten viszont kiválasztotta Pétert is aki üzletember volt. Péter még vissza is tért a tevékenységéhez amíg várta, hogy az erő a magasból rá szálljon. Lukács orvos volt, János tinédzser, de Isten képes volt használni az ő eltérő háttereiket, az Ő dicsőségére. Minden ami a személyes múltadban van, mind azok a dolgok amikben fejlődöttél, akár oktatás, akár tapasztalat, akár ozmózis által, Isten képes használni. Ez miatt ne légy felfuvalkodott. Pál azt mondta, hogy azok akik szolgálnak, a világ „söpredéke” (I. Korinthus 4:13). A söpredék mivoltunk nem olyasvalami ami miatt felfuvalkodhatnánk. Valójában más szóval így nevezik a kád lefolyóját. Isten nem érdekelt abban, hogy emberek egóját helyezze előtérbe. Istent egyedül a királyságának előremozdításával, és az embereinek fejlesztésével.

Isten mindenféle tapasztalatot felhasználhat, hogy hatásos módon képezzen ki bennünket a szolgálatra. Fiatalemberként édesanyám testvére gyakran elvitt vadászni és horgászni. Megtanította, hogy tiszteljem más emberek tulajdonát. Amikor valaki más birtokán vadásztál vagy horgásztál, távozáskor a szemetedet magaddal vitted. Megtanultam, megóvni a jószágokat és megbizonyosodni afelől, hogy a birtok kapui zárva legyenek, amikor elmentünk. A hadseregben megtanultam a parancs megbecsülését és az önfegyelmet. A

fegyelem lehet rugalmas, de a parancs azt jelenti, így teszed és nem másképp és azonnal tedd meg. A parancsolgató hozzáállás nem hagy helyet a terven kívüli ötleteknek. Megtanultam néhány nehéz leckét mint kezdő ifjúsági vezető.

Annyira hatásos voltam, hogy a gyülekezetnek a végén ki kellett dobnia. Azt hittem ez katasztrófa volt, mikor valójában ez Isten csodálatos műve volt, hogy ledörzsölje az egómat. De még mennyire hogy lehet tanulni a tapasztalataokból.

Az egyik legfontosabb megtanulandó lecke amit segéd lelkipásztorként megtanulhatsz az az, hogy Isten egyházának nincs szüksége rád. Éppen csak úgy jött ki, hogy Isten által te lettél kiválasztva és odahelyezve, mert vesztes vagy. Az I Korinthus 1: 27-29 azt mondja, "Hanem a világ bolondjait választotta ki magának az Isten, hogy megszegyenítse a bölcseket". Senki sem azért szolgál, mert "ő már elért valamilyen szintre" lelkileg. A Szent lélek az ami formál és alakít téged Jézus Krisztus, Urunk és Megváltónk személyiségéhez és a vele való járáshoz. A te feladatod, hogy rugalmas légy, elérhető, és nyitott bármilyen formálásra, mellyel az Úr formál.

Én olyan ember vezetése alatt vagyok, aki negyven éve szolgál, emellett megvan a fegyelme, Isten iránti szeretete és személyes szabadsága. Ebből kifolyólag megengedi mások számára, hogy szolgáljanak, és hatékonyak legyenek. Nem körvonalazza a napi teendőidet. Ez a szabadság, egy elég kemény dolog. De egy idő után egyértelművé válik, hogy a szabadsággal együtt jár a nagy fokú felelősség is.

Ennek a férfinak, mindenképp előtt pedig őszintén érdeklő Isten igéje, és jól ismeri azt. Igazából más nem is nagyon érdeklő, beleértve az adminisztrációt is és más feladatokat, melyekről általában azt feltételezzük a vezető lelkipásztorsággal járnak. Ha valami segít, terjeszteni Isten királyságát, ő pártfogolja. Sokat tanulhatsz az ilyen tanítótól.

Aki engem tanít az Krisztus és Krisztus az én lelkipásztoromat használja, hogy engem tanítson. Így dupla nevelésben részesülök. Rajta keresztül tanulom meg Istenről ezeket a dolgokat. Még nem „értem el”, ahogy Pál mondaná. Valójában Pál azt mondta: "Nem mondom, hogy már elértem, vagy hogy már tökéletes volnék; hanem igyekszem, hogy el is érjem amiért meg is ragadt engem a Krisztus Jézus. Atyámfiai, én magamról nem gondolom, hogy már elértem volna, De egyet cselekszem, azokat melyek hátam mögött vannak, elfelejtve, azoknak pedig, amelyek előttem vannak, nekik dőlve, célegyenest igyekszem az Istennek a Krisztus Jézusban onnét felülről való elhívása jutalmára" (Filippiekhez 3: 12-14). Ez a növekedés iránti éhség minden segédlelkipásztorra jellemző kellene hogy legyen.

A szolgálatra való felkészülés, Isten igéjében van. A pásztorok és segédek többsége könnyedén bólogat ezt hallva, de gyakran nem igaz az ő életükben. Sok segédlelkipásztor elhiszi azt a hazugságot, hogy mivel előkészítik a Bibliaórájukat, így Isten igéjében vannak személyesen. Alapvető fontosságú, időt szakítani Isten igéjére, a Szent Bibliára, annak olvasására. Nem „elkészíteni” egy Bibliaórát, nem tanulmányozni görög szavakat, nem elemezni

a Biblia kommentárokat, hanem egyszerűen leülni, és olvasni Isten igéjét. Úgy kell olvasnunk mint ahogyan a szentek bármelyike olvassa az Új és Ó szövetséget. Amint ezt teszed közösségekben vagy Istennel. Ez idő alatt Ő szólhat hozzád. Ő szól és csodák csodájára te hallgatsz rá. Amikor alázatos vagy, akkor tanítható vagy. Vállalkozz erre és erre alapozd a szíved minden nap, frissen, megújulva Istennel. Ha házas vagy, *az első dolgod reggel* a feleségeddel együtt a Bibliaolvasás legyen. Tedd az Efézus 5:25-28-at a házasságod alapjává.

A Szent Lélek azért jött, hogy megalapozzon bennünket Isten igéjében. Azért jött, hogy vigasztaljon, erőt adjon és megtanítsa mindenre (János 14:26).

Ha Isten Igéjében vagy személyesen minden reggel, akkor jó kapcsolatod lesz Jehova Istennel és az Ő Fiával, Jézus Krisztussal. Ha kitartó vagy éhségen és szomjúságon keresztül, hogy Isten megértést ad az Ő Igéjével kapcsolatban, akkor közösséged lesz Vele. Aztán következik, hogy jó férj, apa és pásztor leszel egy csapásra, mert Isten megerősít a belső emberedben. Isten azt mondta, hogy felmagasztalja az Ő Igéjét az Ő Szent Neve fölé (Zsoltárok 138: 2). Ha valóban ilyen sokra tartja az Ő Igéjét, akkor jobb, ha mi is ugyanolyan értéket tulajdonítunk neki mind a magán mind a családi életünkben.

Elég gyakran megkérdezek pásztorokat, hogy olvassák-e a Bibliát a feleségükkel együtt. Úgy néznek az emberre, mintha éppen most érkeztl volna a holdról. Azonban elmennek a gyülekezetbe, ahol összegyűlik a közösség és tanítják Isten Igéjét. De nem eléggé képmutatás, hogy nincs meg ugyanaz az előszeretetük Isten Igéje iránt, mint ahogy intik és bátorítják a hívők közösségét, hogy legyen? Már hallottam sok pásztorot inteni a hívőket, hogy kutassanak és tanuljanak, hogy még jobban szerelmesek legyenek Istenbe, ahogy megismerik az Igéjét. Nem úgy van értelme, hogy ugyanígy kellene tenned férfiként és a családdal együtt is? Isten elhívott, hogy felelős legyél minden dologban.

Az I. Timóteus 5:8 szerint, neked kell gondoskodnod a családdal minden szükségéről, beleértve a szellemi szükségeket is. Te vagy a fej, de nem te vagy a parancsoló. A példánkkal kell vezetnünk. Az ilyen fajta vezetés nem csak a Bibliaórákon és imaórákon történik, a családdal tudnia kell, hogy van egy Istenfélő ember a házban. Nem egy prédikátor vagy egy pásztor, hanem egy Istenfélő ember aki apaként és férjként is példa. Az eredmény le fog nyugózni.

Az I Péter 5:1-4.-ben Péter kijelentette: „A köztetek lévő presbitereket kérem, én a presbitertárs, és a Krisztus szenvedésének tanúja, és a megjelenendő dicsőségnek részese: Legeltessétek az Istennek köztetek lévő nyáját, gondot viselvén arra nem kényszerítésből, hanem örömet: sem nem rút nyereszkeskedésből, hanem jóindulattal; sem nem úgy, hogy uralkodjatok a gyülekezeteken, hanem mint példaképei a nyájnak. És mikor megjelenik a főpásztor, elnyeritek a dicsőségnek hervadatlan koronáját.” Néhány olyan figyelmeztetés van itt amire fontos lenne komolyan odafigyelni.

Saját szememmel láthattam egy olyan segédlekipásztor életét akit tönkretett a pénz. Még két dolog van ami tönkretesz egy pásztor: büszkeség, és házasságtörő kapcsolat egy nővel. Bármit is teszel, ne nézz ferde szemmel

azokra akik elesnek. Inkább vigyázz a te kapcsolatra Istennel. Van mit tenned, ha úgy teszed a dolgokat, ahogy Ő akarja. Hogyha tényleg követjük Jézust, nem igazán lesz időnk pofázni, hátba támadni, vagy becsmérelni másokat. És amikor becsméreلسz valakit a hátuk mögött, mi ennek az igei alapja?

Te szolgálsz, nem kényszerítenek, és nem a pénz miatt vagy ott. Készen azaz elérhetőnek kell lenned, felkészülten mindenre. Ha a kapcsolatunk jó Istennel akkor nem fogjuk elvesztegetni az időnk arra várva, hogy munkánk végeztével sietve távozhassunk.

Ugyan ennyire fontos észben tartanunk az I Péter 5:3-at „sem nem úgy, hogy uralkodjatok a gyülekezeteken, hanem mint példaképei a nyájnak,„ Jakab levelében azt találjuk, hogy „Atyámfiak, ne legyetek sokan tanítók, tudván azt, hogy súlyosabb ítéletük lesz,„ Isten követelményei a szolgálatra kemények, és ez így jó.

Függetlenül attól, hogy hol találod magad (az emelvényen, ahol mindenki láthat vagy az utcán) ne feledd el, hogy példának kell lenned, állandó hajlandósággal a szolgálatra. Ezek azok a személyiség jegyek, amelyeket Isten szívesen lát a gyülekezeti vezetőkben. Ne keresd a pénzt, ne várd a fizetés emelést. Ha nehéz anyagi helyzetben találod magad, akkor vizsgálj meg az életstílusodat. Imádkozz a feleségeddel, vizsgálj meg a családi költségvetést és emlékezz arra amit másoknak mondasz, hogy „Az én Istenem pedig be fogja tölteni minden szükségteket az Ő gazdagsága szerint, dicsőségesen a Krisztus Jézusban.” (Filippi 4:19).

Nem logikus-e, hogy te is azt tedd amit másoknak mondasz? Higgy Neki! Bármilyen ennél kevesebb az szegénytelen. Péter azt mondta, hogy nem azért vagytok „hogy uralkodjatok a Gyülekezeten”. Ne nézz le senkit. Miből gondold azt, hogy te a többiek fölé emeltté. Ki helyezte téged az ítélt székbe? Az egyedüli akinek ez engedélyezve van, az Isten maga. Ő nem jelölt ki téged, hogy te tedd ezt. Jézus Krisztus lenézte az embereket? Volt-e túl elfoglalt ahhoz, hogy szolgáljon. Akkor neked ebben is Krisztust követőnek kell lenned. Ha nincs időd feltakarítani az Istentiszteleti termet, összerakni a székeket, vagy nem tudod hol a seprű, vagy a WC kefe, adj nekem egy jó okot, hogy miért nem.

Nálam és nálam elfoglaltabb embereknek van idejük szolgálni. Az én vezető lelki pásztorom éppen csak hogy befejezte a vasárnap reggeli három Istentiszteletet. Néhány ember ő vele akarta beszélni, ezért elmentem megkeresni. A férfi WC-ben találtam rá amint, még mindig öltönyben, nyakkendőben és cipőben barkácsolt. Az egyik piszoár a férfi WC-ben eldugult és ő ott volt és javította. Ne félj bepiszkolódni. Egy percig se gondold, hogy te arra lettél elhívva, hogy uralkodj Isten gyülekezetén. Ne gondold, hogy te vagy valaki, hiszen nem vagy. Mutass példát. Ha fel fuvalkodsztud, hogy Istennek megvan a módszere arra, hogy kipukkassza a léggömböd egy tüvel.

4. Háttérben

Vannak, akik a „háttérmunkára” lettek kinevezve. Nincsenek mindenki szeme előtt, másodlagos szerepet töltenek be. Szükség van Isten szolgálóira mind a harcfront első, mind a hátsó soraiban, ahhoz, hogy a gyülekezet erőteljes mozgásban maradjon. A „háttérben” munkálkodók munkájának gyümölcsét Krisztus idejében fogják számba vetni.

Amikor Ő eljön, megkapják jutalmukat. Ahogy Péter mondta: „És mikor megjelenik a főpásztor, elnyeritek a dicsőségnek hervadatlan koronáját.” Ugyanez a helyzet a háttérmunkásokkal.

Kevés jobb példája van a háttérmunkásoknak, mint András, aki Pétert Jézushoz vezette. A nagy bemutatkozás után többet lehet hallani Péterről, mint Andrásról. De vajon hogyan tekint az Atya Andrára? Volt Mount Vernon-ban egy vasárnapi-iskola tanító, aki nagy felelősséget érzett egyik diákja iránt. Ez a diák Dwight Moody volt. Mindannyian tudjuk, hogyan használta Isten Moody-t. De ki volt ez a vasárnapi-iskolai tanító, és hol a helye Isten királyságában? Barnabás támogatta Pált és még a félelem és utálat közepette is bízott benne. Az Ap. Csel. központi alakja Pál, de vajon őt ki indította el? Ki mondta el a prédikációt, amely úgy megérintette Charles Spurgeon-t? Mindkét szolgálat, legyen az előtérben vagy háttérben, ugyanannak az Atyának az áldását élvezi.

Egy vasárnap Charles Spurgeon dugóba került, pedig már így is késésben volt egy teltházas alkalomról a katedrálisban, ahol neki kellett volna beszélnie. A vezetők Spurgeon apját kérték meg, hogy beszéljen a fia helyett. Amikor Charles Spurgeon megérkezett, édesapja, mielőtt átadta volna fiának a pulpitust, e szavakat mondta „Azért jöttetek ide, hogy a fiamat hallgassátok és nem engem. Elmondhatom, hogy jobban tudja tanítani az evangéliumot, mint én, azonban ugyanazt az evangéliumot tanítja, mint én”. Spurgeon apja tudta, ki ő Isten szemében, de azt is tudta, hogy az evangélium maga fontosabb annál, hogy ki adja azt át.

Isten azt szeretné, hogy a fő elfoglaltságunk mások Atyához vezetése legyen, mert Isten szemében mind a megtérő, mind megtérítő fontos. Ezek a háttérmunka példái. Egy bizonyos gyümölcs csak a háttérben terem. Az aratás és mások mögött járás folyamatos, túlaradó öröme drága gyümölcsöket terem Jézusnak. És ha Isten nem is taszigál előre, attól még határtalanul áldott vagy. Élvezd azt a helyet, melyet betölthetsz a Királyságában.

A Biblia azt mondja az 1 Kor. 12:22-23-ban: „Ellenkezőleg: a test gyengébbnek látszó részei nagyon is szükségesek, és amelyeket a test tisztességtelen részeinek tartunk, azokat nagyobb tisztességgel vesszük körül, és amelyek ékesség nélkül valók, azok nagyobb megbecsülésben részesülnek”. Az igazi segédpásztor tudja, hogy az „értéktelen” szolgálatok is szükségesek. Az a

segédlelkész értékes Isten szemében, aki hírverés és hiszti nélkül javítja meg a csöpögő csapatot.

Állítsd most ezt szembe azokkal, akik jól meg vannak elégedve betöltött pozíciójukkal. Malakiás könyvében, az Ószövetség záró soraiban, Isten szavai olvashatók. Egyszerre megrendítő és gúnyos, hogy az Atya azzal tölti az idejét, hogy Isten házának papjait (pásztorait) dorgálja. A Malakiás 1:6 azt írja: „A fiú tiszteli atyját, a szolga az urát. Ha én atya vagyok, miért nem tisztelnek? Ha én Úr vagyok, miért nem félnek engem? – mondja a Seregek Ura nektek, ti papok, akik megvetitek nevemet. Ti ezt kérdezitek: Mivel vetettük meg nevedet?”. A versben megfigyelhető gögös magatartás csak olyan emberekre jellemző, akik úgy gondolják, helyzetük betonbiztos.

Isten az 1. rész 7. versében válaszol szemtelen kérdésükre: „Azzal, hogy oltáromra tisztátalan kenyeret hoztok. – Mivel tettük tisztátalanná? – kérdezitek. – Azzal, hogy az Úr asztalát lebecsülitek”. Ezeket a „szolgákat” már cseppet sem érdekelték az Istennek felajánlott dolgok. Már nem érdekelte őket, mi kedves Isten előtt és mi nem. Már nem fedtte meg őket senki, még Isten sem. Milyen szánalmas helyzet! Azonban Isten azt mondja, hogy igaz, és sajnós, ha Malakiás idejében megtették, Isten szolgálói ma is képesek megtenni.

Isten szolgálóinak természete nem változik. Isten szabja a feltételeket nekik, és ők elkötelezettek felé. Szeretnék, hogy Isten megerősítse és megtartsa őket és, hogy a Szent Lélek erejével ruházza fel őket, hogy szolgálhassanak. Önmagukból semmit nem hoznak. De napjainkban, ahogy Malakiás napjaiban, nem fontos a minőség biztosítás. A kis dolgok megvetendőek. Legnagyobb bűneink csak egy apró elhajlással kezdődnek Isten mértékétől.

Ugyanebben a részben, a 8. versben az Úr azt mondja: „Mert vak állatot hoztok áldozatul, és nem tartjátok rossznak. Sántát és bénát hoztok, és nem tartjátok rossznak. De vidd csak azt a helytartódnak: kegyes lesz-e hozzád, és szívesen fogad-e? – mondja a Seregek Ura”. A papok engedték, hogy másodrangú dolgok kerüljenek Isten házába, mert jobban érdekelte őket az emberek véleménye, mint Istené.

Isten azt mondja nekik a 9. versben: „Esedeztetek csak Istenhez, hogy kegyelmezzen meg nekünk! Ha ilyen ajándék van a kezetekben, szívesen fogadja-e tőletek? – mondja a Seregek Ura”. Isten népét szolgálni Jézus nevében nagyon nagy kiváltság. Te is így látod, vagy teherré, kötelességgé vált? Kemény szavak, de Isten még keményebb lesz.

Csak olvasd el a 10. verset: „Bárcsak volna valaki köztetek, aki bezárná a templom ajtaját, és ne égne hiába oltáromon a tűz! Nem telik kedvem bennetek – mondja a Seregek Ura -, nem kívánok tőletek áldozatot!”. Ez nem valami emberi elképzelés Isten szolgálatáról, és nem csak azért negatív, hogy negatív legyen. Nem arról van szó, hogy a pohár félig üres. Ez maga a Jehova Isten szava, aki azokhoz szól, akik Őt kellene, hogy szolgálják, és másoknak példát mutassanak.

Javaslom, olvasd el újra a verset, mert Isten azt mondta: „Még a kaput sem vagytok képesek bezárni, amíg ki nem fizetlek titeket”. Újra a bérencé válás kísértésével szembesülünk itt, amikor Istent a haszon miatt szolgáljuk. Egy nálam sokkal bölcsőbb ember elmondta nekem, hogy az anyagi jólét már sok férfi szolgálatát döntötte romba. Isten áldásával arányban kezdik növelni az életszínvonalukat. Elveszítik egyensúlyérzéküket, és már nem érdekli őket többé a bárányok dolga, mert jobban élnek a nyájnál. A szolgálat megszenvedti az ilyen pásztorokat, mert érdeklődésük már más helyek és dolgok felé irányul. Ez nagyon szomorú. Isten azt mondja: „Téged már nem érdekelnek az Én dolgaim”.

Valójában azt mondta: ”Te már csak egy „munkás” pásztor vagy”. Meghatározta a feladatokat és elégedélsz. Nem így kezdted, de most itt vagy. Ha azzal az első szeretettel kezdted szolgálni az Urat, hogy válhattál ilyené? Mondta volna akkor, amikor először elkezdted szolgálni az Atyát, hogy „Ez nem az én szolgálatom”? Nem pillanatok alatt jutottál ide. Napról-napra kerültél ebbe a helyzetbe. Egyre kevesebbet vártál el magadtól. Ez egy megfigyelhető folyamat. A saját életemben is megfigyeltem. Magamat látom, ahogy olvasom ezeket az Igéket. Magamnak kell megítélnem a teljesítményem. Ott vagyok, ahol Isten látni szeretne? Kinek próbálok a kedvében járni? Mindenki másnak, csak Istennek nem?

Nem kezdenek közhellyé válni az olyan beszélgetések, amikor arról beszélsz, mennyire tetszésére van Istennek, amit csinálsz? Nem szoktuk azzal bizonygatni az igazunkat, hogy „testvérem, nem tudhatod, mennyit tanulmányozom a Bibliát” vagy, hogy „te ítélsz felettem!”, vagy más felületes mentegetőzéssel? Hirtelen egyre kevesebbet vársz magadtól és az állapotod tragikussá válik. Isten kijelenti, hogy ilyenkor kicsúfoljuk Őt. A Malakiásban Isten azt mondja: „A pogányok jobban tisztelik a nevemet”.

A második fejezetben, a gyülekezetben szolgálóknak szóló szavakat találunk. „Most azért nektek szól ez a figyelmeztetés, ti papok’ Ha nem hallgattok rá, és nem szívlelitek meg, ha nem dicsőítitek nevemet – mondja a Seregek Ura -, akkor átkot bocsátok rátok; átokká változtatom a nektek adott áldásokat. Bizony, átokká változtatom, ha nem szívlelitek meg ezt... Mert a pap ajkai őrzik az Isten ismeretét, és tanítást várnak a szájából, hiszen a Seregek Urának követe ő!”. Ne szégyenítsd meg Istent azzal, hogy azt hiszed, egy virágzó közösségben munkálkodsz és ezért lehetsz kényelmes és könnyelmű. Pontosan ez történt ezekkel a papokkal. A biztonság érzésével töltötte el őket az, hogy papok voltak, és a betöltött tisztség biztosít védelmet számukra. Felcserélték Isten elfogadását az emberektől jövő dicsérrel!

Ne felejtse el, hogy téged nem a „pásztori” cím érdekel. A pásztor az a személy, aki Isten irányításával vigyáz a nyájra. A virágzó közösség nem szabad, hogy megváltoztassa azt, hogyan szolgálunk Istennek. Ha tényleg kiegyensúlyozott helyzetben vagy Isten előtt, akkor minden embert észre fogsz venni, akit csak tudsz, és minden szükséges dolgot el fogsz végezni. Ennek azonban vannak korlátai, mert ennyi mindent nem lehet egy nap alatt elvégezni.

Talán nem fogsz minden embert észrevenni, de nyitottnak kell lenni minden lehetőségre, amivel Istent szolgálhatod.

Az Ap. Csel. 2:46-47 elmondja, hogy a gyülekezet növekedett, mert megtörték a kenyeret és együtt közösségben voltak. Isten naponként biztosította a szükségüket. Fontos, hogy Isten tette ezt. Isten ötlete, hogy adjon a gyülekezetnek. Ezt nem tulajdoníthatjuk a sajátunknak, mert Isten már holnap eltávolíthat minket. Ő dönti el, hogy fennmarad-e a közösség. Naponként hozzátesz, tehát nem a mi igyekezetünkön múlik a dolog. Ez így volt a múltban és így lesz a jövőben is. Ha ezt megértjük, ismét a szívünkbe kell néznünk. Istennek ez a fontos.

A Zsidók 4:13 azt mondja: „Nincsen olyan teremtmény, amely rejtve volna előtte, sőt mindenki mezítelen és fedetlen az ő szeme előtt. Neki kell majd számot adnunk”. Isten ismeri a segéd-pásztori teljesítményed.

A Zsoltárok 139:2 azt mondja: „Messziről is észreveszed szándékodat”. Azt is tudja, ha a szolgálatod gyengécske vagy kiváló, vagy, hogy érte van-e vagy a fizetésért, vagy más emberek elismeréséért. Olvasd el újra! És mégegyszer. Ezek a dolgok neked szólnak. Isten kijelentette, hogy a gyülekezet olyan emberekből áll, akiket az Ő kiontott véren vettek meg.

A Malakiás 2:7-ben azt mondta ez a fantasztikus próféta: „a pap ajkai őrzik Isten ismeretét”. Ez annyit jelent, hogy neki úgy kell beszélnie, mint Isten képviselőjének. A közszereplésünk összhangban kell, legyen az üzenetünkkel. De ami a legfontosabb, te a bőkezű Isten ajándékában, a kegyelemben munkálkodsz. Ő az, aki adja a lélegzeted napról-napra.

Ahogy tanulmányozod ezt a részt a Malakiásból, tanulj az Úrtól, és Megváltónk Atyjától. Malakiás itt leírt szavai után Isten közel 400 évig nem szólt. Ezért neked és nekem komolyan el kellene gondolkoznunk, hiszen Ő megint azokat, akik az Ő házában szolgái.

5. A főpásztor

Tiszteld a rangját: 1 Kor. 4:15

„Ha tanítómesterek sok ezer is volna a Krisztusban, atyátok azonban nincs sok: mert az evangélium által én vagyok a ti atyátok a Krisztus Jézusban.”

Tisztelned kell pásztorod rangját, úgy, mint amit Isten ruházott rá. Az Ige alapján azért kell tisztelned a rangját, mert a feladata lelkek megmentése, és ő a Seregek Ura hírvivője.

Tiszteld a munkáját: 1 Tessz. 5:12-13

„Kérünk titeket, testvéreink, hogy becsüljétek meg azokat, akik fáradoznak közöttetek, akik előjáróitok az Urban, és intenek is titeket, és munkájukért nagyon becsüljétek őket. Éljetek egymással békességben.”

Tiszteld azzal, hogy támogatód: 1 Tim. 5:19

„Presbiter ellen vádat ne fogadj el, csak „két vagy három tanú szavára”.”

Védened kell a beosztását, és le kell söpörned minden jogtalan kritikát. Nem támogathatsz aljas szándékot. Ez azt jelenti, hogy ha nem próbálsz azonnal megállítani és megfeddeni azokat, akik elhívva érzik magukat a pásztor kritizálására, akkor ezzel támogatód őket. Ha engeded, hogy ilyen megtörténjen, szövetséget kössz az átkozókkal, és meglopod mind a szolgálatot, mind a pásztor hírnevét. Az Írásban találhatsz példát arra, hogy mi történik azzal, aki úgy dönt, megfeddi Isten választottját (4 Móz. 12:1-10). Isten feljegyzi, hogy Áron és Mirjám hibát keresett Mózesben. Isten válasza az volt, hogy Mirjámot leprával sújtotta. Ezután el tudod képzelni Áron rémületét.

Tiszteld a tanítását: 2 Kor. 6:3

„Senkinek semmiféle megütközést nem okozunk, hogy ne szidalmazzák szolgálatunkat.”

Tisztelned kell pásztorod tanítását. Az egyet nem értés a szolgálat szégyene. A meg nem vallott megosztottság keserűséget szül. Az őszinteség és egyetértés a tanításban, jó és biztos alap, és ezzel Jézus Krisztust tiszteljük meg.

Tiszteld a szavaiddal és a tetteiddel: 1 Péter 2:18-20

„Ti szolgák pedig teljes félelemmel engedelmeskedjete uraitoknak, ne csak a jóknak és méltányosoknak, hanem a kíméletleneknek is. Mert kegyelem az, ha valaki Istenre néző lelkiismerettel tűr el sérelmeket, amikor igazságtalanul szenved. De milyen dicsőség az, ha kitartóan tűritek a hibáitok miatt kapott verést? Ellenben, ha kitartóan cselekszitek a jót, és tűritek érte a szenvedést, az kedves az Isten szemében.”

6. Személyesen

1 Péter 1:12-15

„Ők azt a kijelentést kapták, hogy nem maguknak, hanem nektek szolgálnak azzal, amikről most az evangélium hirdetői prédikálnak nektek a mennyből küldött Szentlélek által, és amibe angyalok vágyakoznak beletekinteni. Ezért tehát elméteket felkészítve, legyetek józanok és teljes bizonyossággal reménykedjetek abban a kegyelemben, amelyet Jézus Krisztus megjelenésekor kaptok. Mint engedelmes gyermekek ne igazodjatok azokhoz a korábbi vágyaitokhoz, amelyek tudatlanságotok idején voltak bennetek, hanem – mivel ő, a Szent hívott el titeket – magatok is szentek legyetek egész magatartásotokban”

Ezek a versek adták az alapötletet a könyvhöz, és nekem célt, hogy megírjam azt.

1 Péter 1:2

„Az Atya Isten eleve elrendelése szerint a Lélek megszentelő munkája által az engedelmisségre és a Jézus Krisztus vérével való meghintésre: Kegyelem és békesség adasson nektek bőségesen.”

1 Péter 1:4-8

„Arra az el nem múló, szeplőtelen és hervadhatatlan örökségre, amely a mennyben van fenntartva számotokra. Titeket pedig Isten hatalma őriz hit által az üdvösségre, amely készen van, hogy nyilvánvalóvá legyen az utolsó időkben.

Ezen örvendeztek, noha most, mivel így kellett lennie, egy kissé megszomorodtatok különböző kísértések miatt, hogy a ti megpróbált hitetek, amely sokkal értékesebb a veszendő, de tűzben kipróbált aranynál, Jézus Krisztus megjelenésekor méltónak bizonyuljon a dicséretre, dicsőségre és tisztességre. Őt szeretitek, pedig nem láttátok, őbenne hiszték, bár most sem láttátok, és kimondhatatlan, dicsőült örömmel örvendeztek...”

Szedd össze a bátorságod! Péternek nem sikerült a vízen járnia, elbukott a kertben és a keresztnél is. Hallgass erre az emberre. Ismeri saját magát, és, hogy merre tart. Most örömről és próbákról beszél. A célja most, hogy a szeretetről beszéljen. Hogyan lehetséges ez a változás? Azért lehetséges, mert - ahogy ő is mondja az idézet második versében -, Krisztus vére őt is meghintette. Ezért lehet öröme. Ezért változott meg. Ezért kerülhetnek a bukásai a háta mögé, mert ismeri magát, és, hogy mennyire értékes és drága ő. Ez igaz rád is.

Zsoltárok 71:7-9

„Sokan csodálkoznak rajtam, mert te vagy erős oltalmam. Szám dicsérettel van tele, dicsőítlek minden nap. Öregkoromban se vess el engem, ha elfogy az erőm, ne hagyj el!”

Zsoltárok 71:18

„Istenem, ne hagyj el késő vénségemben sem, míg csak hirdetem hatalmadat, nagy tetteidet a jövő nemzedékének.”